

**Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Рж-к 8/21
30.9.2021. године
Београд**

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, председник суда - судија Душко Миленковић, у поступку заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби пуномоћника предлагача АА, адвоката Иване Портић, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4к.бр. 17/21 од 26.07.2021. године, дана **30.9.2021. године**, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника предлагача АА, адвоката Иване Портић и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** решење Вишег суда у Београду Р4к.бр. 17/21 од 26.07.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4к.бр. 17/21 од 26.07.2021. године, одбијен је приговор окривљеног АА, поднет преко адвоката Иване Портић дана 09.07.2021. године, ради убрзања у поступку у предмету Вишег суда у Београду К.бр.541/20.

Против наведеног решења, жалбу је изјавио пуномоћник предлагача АА, адвокат Ивана Портић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу и усвоји изјављени приговор.

Апелациони суд у Београду је, након разматрања списка предмета, те примењујући мерила за оцену трајања за суђење у разумном року прописаних одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, нашао:

- жалба је неоснована.

Апелациони суд у Београду је приликом доношења одлуке у овом предмету имао у виду критеријуме за оцену дужине трајања поступка, предвиђених одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се, између осталог, односи на

сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање државних органа, понашање странака током поступка, значај предмета суђења или истраге по странку, те нашао да је првостепени суд, у образложењу ожалбеног решења, дао јасне и аргументоване разлоге за свој закључак да је приговор ради убрзања поступка неоснован, те да нема повреде права на суђење у разумном року.

Наиме, правилно је првостепени суд, извршио увид у списе предмета К.бр. 541/20, те утврдио да је дана 04.11.2020. године Више јавно тужилаштво у Београду поднело Вишем суду у Београду оптужницу Ктo.бр.491/20 против окривљеног АА и окривљеног АА1, због постојања оправдане сумње да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, да је решењем Вишег суда у Београду VIII-Су.бр.49-361/20 – К.бр.541/20 – Кв.бр.4420/20 од 06.11.2020. године адвокат Ивана Портић постављена за браниоца по службеној дужности окривљеном АА, која је дана 24.11.2020. године поднела одговор на оптужницу Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр.419/20 од 03.11.2020. године, те да је решењем Вишег суда у Београду К.бр.541/20 – Кв.бр.4429/20 од 11.12.2020. године потврђена оптужница Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр.419/20 од 03.11.2020. године.

Надаље, из списка предмета произлази да је дана 25.12.2020. године адвокат Ивана Портић поднела жалбу на решење Вишег суда у Београду К.бр.541/20 – Кв.бр.4429/20 од 11.12.2020. године, на које решење је поднео жалбу и бранилац окривљеног АА1, адвокат Александар Порубовић, као и допуно жалбе, поводом чије жалбе и допуне је решењем Вишег суда у Београду К.бр.541/20 – Кв.бр.934/21 од 05.03.2021. године стављено ван снаге решење Вишег суда у Београду К.бр.541/20 – Кв.бр.4429/20 од 11.12.2020. године, да би дана 01.04.2021. године решењем Вишег суда у Београду К.бр.541/20 – Кв.бр.964/21 потврђена оптужница Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр.491/20 од 03.11.2020. године, против ког решења је бранилац окривљеног АА, адвокат Ивана Портић поднела жалбу дана 05.04.2021. године, као и бранилац окривљеног АА1, адвокат Александар Порубовић дана 08.04.2021. године, а које жалбе су одбијене решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1228/21 од 16.06.2021. године. Након тога, спис предмета је додељен у рад судији Светлани Галић као председнику већа, која је дана 25.06.2021. године предала председнику Вишег суда у Београду захтев за изузеће, који захтев је усвојен решењем Вишег суда у Београду Су.бр.VII 39 бр.362/21 од 28.06.2021. године и иста је изузета од вршења судсијске дужности у наведеном предмету, након чега је предмет додељен у рад судији Бојану Мишићу, као председнику већа. Надаље, увидом у списе предмета утврђено је да је дана 09.07.2021. године решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1445/21 уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Иване Портић преиначено решење Вишег суда у Београду К.бр.541/20 – Кв.бр.2642/21 од 18.06.2021. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА на основу члана 189 став 1 ЗКП и члана 209 став 1 ЗКП у вези у са чланом 208 и чланом 190 став 1 у вези са чланом 188 тачка 6 ЗКП меру притвора заменио мером забране напуштања стана, па је окривљеном забрањено да без одобрења суда напусти стан у власништву његове мајке у ... у ул. ... бр. ..., уз примену електронског надзора. Главни претрес у наведеном предмету, одређен за дан 26.08.2021. године у 09.30 часова, није одржан, због неприсуства окривљеног АА, за кога је његова мајка обавестила суд да није добио сагласност од свог повереника да напусти просторије у којима борави, те је следећи

претрес одређен за дан 22.09.2021. године, који такође није одржан због недоласка другоокривљеног АА1, за кога је његов бранилац обавестио суд да је исти болестан од COVID -а, о чему ће суду доставити доказ, те је наредни главни претрес у наведеном предмету одређен за дан 26.10.2021. године.

Имајући у виду све напред наведено, ценећи мерила из члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, а имајући у виду природу и врсту предмета суђења, правилно је првостепени суд закључио да се у конкретном случају ради о сложенем предмету, како у погледу чињеничних, тако и у погледу правних питања са обимном документацијом и великим бројем предузетих доказних радњи, затим чињеницу да су радње у наведеном предмету предузимане све време, односно да је суд поступао у законом прописаним роковима након подношења оптужнице од стране Вишег јавног тужилаштва у Београду и чињеницу да је окривљеном притвор замењен мером забране напуштања стана, уз примену електронског надзора, те правилно нашао да не постоје околности које указују на то да се у конкретном предмету одуговлачило са поступком и да се неоправдано касни, из којих разлога није повређено право окривљеног на суђење у разумном року у поступку који се против њега води пред Вишим судом у Београду у предмету К.бр.541/20, те је и одлучио као у изреци решења, а приговор предлагача одбио као неоснован.

Жалбом пуномоћника предлагача АА, адвоката Иване Портић се истиче да је подносилац жалбе у притвору провео годину дана, након чега му је притвор замењен блажом мером, тј. забраном напуштања стана уз примену електронског надзора, указујући да суд не уочава да се бранилац у скоро свим уложеним жалбама на решење о продужењу притвора позивао на одредбе члана 210 став 1 ЗКП којом је предвиђено да се притвор може одредити само ако се иста сврха не може остварити другом мером, као и да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време, а што је суд уважио тек годину дана након што је окривљени провео у притвору, те сходно наведеном, неспорно је да суд повредио право окривљеног на правично суђење, те је приговор ради убрзања поступка основан.

Ценећи све околности изнете у побијаном решењу, у склопу тврдњи пуномоћника предлагача, Апелациони суд у Београду је, увидом у списе предмета Вишег суда у Београду К.бр.541/20 утврдио да се окривљени АА у предметном поступку налазио у притвору почев од 03.07.2020. године до 09.07.2021. године, када му је притвор замењен мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора, у моменту када су се за то испунили законски услови, да је оптужница поднета суду дана 04.11.2020. године, те да је потврђена решењем Вишег суда у Београду К.бр.541/20 – Кв.бр.964/21 од 01.04.2021. године, које је постало правноснажно дана 16.06.2021. године. Такође, увидом у списе предмета произлази да се адвокат Ивана Портић, као бранилац окривљеног АА, у девет наврата жалила на решење о продужењу притвора, од подизања до потврђивања оптужнице, услед чега су списи предмета били у Апелационом суду у Београду ради одлучивања по наведеним жалбама.

По оцени Апелационог суда у Београду, насупрот изнетим жалбеним наводима пуномоћника предлагача, поступањем суда у конкретном случају, није повређено право на суђење у разумном року, које је зајамчено чланом 6 става 1 Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, као и чланом 32 став 1 Устава Републике

Србије, будући да се разлози трајања наведеног поступка не могу приписати неактивности суда у предметном периоду, нарочито ако се има у виду чињеница која се односи на сложеност самог поступка, ангажовање другостепеног суда ради одлучивања по жалбама браниоца окривљеног, усвајање захтева за изузеће поступајућег судије, као и промена председника већа, при чему је првостепени суд примењивао све процесне могућности које су му стајале на располагању, а које закон предвиђа све у циљу што краћег трајања поступка. Ово посебно, ако се има у виду да из списка предмета произлази да је оптужница у наведеном предмету правноснажно потврђена дана 16.06.2021. године, да је након тога дошло до промене председника већа, који је у наредном периоду заказао три главна претреса у дане 26.08.2021. године, 22.09.2021. године и 26.10.2021. године, те су наводи из изјављене жалбе пуномоћника предлагача оцењени као неосновани, јер се у овом тренутку, још увек не може говорити о непримерено дугом трајању овог поступка, нарочито узимајући у обзир да су разлози такве природе да се не могу приписати неодговарајућим поступцима суда.

У том смислу, за повреду права на суђење у разумном року није довољно само да поступак дуго траје, у конкретном случају притвор, како се то истиче жалбом пуномоћника предлагача, већ је неопходна и кумулативна испуњеност другог услова који се односи на то да је сам суд, својим неодговарајућим поступањем довео до одуговлачења поступка, а што је у овом случају, изостало. У том смислу, овакви жалбени наводи пуномоћника предлагача нису од утицаја на другачију одлуку, јер дужина трајања притвора према окривљеном АА ни на који начин није утицала на дужину трајања предметног поступка, нити у том смислу на оцену суда да ли је повређено право окривљеног на суђење у разумном року.

Како је првостепени суд за своју одлуку дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то се жалбеним наводима пуномоћника предлагача АА, адвоката Иване Портић, не доводи у сумњу правилност и законитост ожалбеног решења.

Имајући у виду све напред наведено, донета је одлука као у изреци решења на основу одредбе члана 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року.

**Председник Апелационог суда у Београду – судија
Душко Миленковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић